

Нъ леставичкъ дѣто не быва, ни то съ единъ спи-
сатель просвѣщеніе быва, ни то може да съ просвѣ-
ти единъ народъ штъ единого списателя. Но слава
Богъ чи съ не удави ты бѣлгарски просвѣтителю,
въ голѣмылатъ шкѣанъ, защо акш бы съ штъ много
то си тѣдолюбїе ѿдвализъ, не можеше да съ просвѣ-
ти бѣднылатъ народъ; горкіатъ! ! ! избави съ штъ
шкѣанатъ: но сега съ шплакъва чи мѣ съ изгнили
гѣрдны тѣ, жалость голѣма! требовка прочее да го
напојатъ съ Еллеворъ [кѣкѣрагъ], защо много щетъ
послѣ ѹе има народатъ акш мѣ изгніјатъ червата и
мѣ мозакатъ изтече.

Такивъ человѣцы дѣто иматъ едно выконоиско мнѣ-
ніе за себѣ си не имъ трахъваше да возвращаватъ
ни то единого списателя, акш бы мѣдри были, защо
секій пиши какво то мысли, и знай и съ тѣди
колко то мѣ є сила та, да бѫде полезенъ и той на
народатъ си, секій человѣкъ има свойственнѣ по ед-
но добро, такш и азъ споредъ силѣ тѣ съ тѣ-
дихъ и съ тѣда, не да покажа себѣ си за нѣцо,
понеже можа и азъ да кажа, както рече и мѣдрий
Сицратъ “ това знамъ, чи ниро не знамъ,, но ис-
кѣмъ да покажа какво то съмъ долженъ да принесъ
за бѣлгарско то просвѣщеніе, и друго пакъ нѣмамъ
намѣреніе, ни то призв уматъ ми минѣка, да про-
свѣста Рѣссы тѣ и Сѣрбы тѣ: защо тѣи имать доста
просвѣщенны человѣцы, кои то съ старајатъ затѣх-
но то книжество; слава Богъ ѿще на таково безуміе
не съмъ стигналъ, и кой то тай мысли, є безуменъ
и съ находжа въ скандійскій фанитизъ; таковъ
мечтатель быва посмѣланъ штъ разумны тѣ, разумни